

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :
Drukkerij OLLIER
— (Noord, Maastricht) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 8965.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gezonden worden aan den uitgever.

AANKONDINGEN.
Prijs per regel fr. 1.00
Tusschen Advertentie in Provincie-
nieuws fr. 2.00
Vonnissen en deedsberichten fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
Elke regel meer fr. 0.75
Voor meer dan één inleesching, prijs
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

De nijverheids crisis

Herhaaldelijk zijn wij in de gelegenheid geweest dit vraagstuk ten behoeve onzer lezers te onderzoeken, en men zal zich herinneren dat wij daarbij steeds een zeer voorzichtig optimisme hebben aan den dag gelegd.

Is het een gelukkig voorteken misschien dat vandaag verschillende onzer meest bevoegde economen een algemeene economische heropleving in 't voorzicht stellen?

Het loomt wellicht de moeite bij dergelijke verklaringen, een oogenblik te blijven stilstaan.

Wanneer men spreekt over de crisis in ons eigen land, dan wordt er daarbij steeds nadruk op gelegd dat België tot die landen behoort, die nog het minst door de crisis getroffen werden. Bij ons is de crisis ongeveer een jaar later begonnen dan in vele andere landen.

Wanneer gedurende het laatste kwartaal 1929 in het Parlement de financiële toestand van België besproken werd, dan dacht er ongetwijfeld niemand aan dat de crisis zoo dicht voor de deur stond. En men voorts een aanzienlijk overschot op de Staatinkomsten... Niemand had er dan ook een formeel bezwaar tegen dat minister Heyman zijn sociale wetgeving zoo aanzienlijk zou uitbreiden.

Maar de crisis kwam met volle kracht tot uiting gedurende de tweede helft van het jaar 1930. Nochtans, wanneer men den wereldhandel van 1930 in beschouwing neemt, stelt men onmiddellijk vast dat, trots den algemeenen achteruitgang van den handel, België allezeker het minst door de economische depressie getroffen werd.

Het blad « Board of Trade Journal » liet onlangs een statistiek verschijnen, betreffende den in- en uitvoer over de jaren 1929 en 1930. Vergelijken met 1929, daalde gedurende 1930 de uitvoer voor Engeland met 21.8 %, voor Canada met 25.1 %, voor Australië met 25.8 %, voor de Verenigde Staten met 26.7 %, voor Italië met 20.4 %, voor Japan met 31.8 % en voor België met 17.4 %.

En thans hoort men reeds zeggen dat België blijkbaar reeds de crisis te boven komt!

Over de wijze waarop ons land zich van de algemeene depressie af ontmaken, schreef de heer Dupriez in het « Bulletin de l'Institut de Sciences Economiques de l'Université de Louvain » een merkwaardig artikel.

Hij verklaart dat de kenteekens der huidige crisis met deze van vroegere crisissen volledig overeenstemmen, en dat het enige onderscheid slechts is dat het gansche wereld door de economische crisis getroffen wordt.

Wat oogenblikkelijk vastgesteld kan worden, is dat de laatste maanden van 1930 en de eerste maanden van 1931 geen noemenswaardige veranderingen in den toestand vastgesteld hebben. Maar een verheugende gebeurtenis is het dat verdere depressie zich niet meer heeft voorgedaan; dat de crisis zich dus niet verscherpt.

Het aanpassen van de nijverheid bij den normalen toestand zal zich echter op tragische wijze voltrekken: een lange periode van wankelbare stabilisatie zal eerst intreden, zoodat de eerste kenteekens eener verbetering haast onopgemerkt zullen voorbijgaan. Het bijzonderste kenmerk dezer economische ontwikkeling zal zijn: een aanhoudende daling der prijzen, zoodat wij haast met zekerheid mogen zeggen, dat gedurende enkele maanden nog ook het indexcijfer eene gevoelige daling zal ondergaan.

Dit staat althans vast: de crisis zal niet meer verscherpen. De metaal- en textielnijverheden verkeeren wellicht nog in een zeer zwakke toestand, doch de productie vermindert niet verder meer en het huidige statu-quo is reeds een kenmerk van zekere verbetering. Hetzelfde kan men zeggen voor wat betreft de mijnnijverheid, alhoewel men nog niet voorspellen kan wat de toekomst zal brengen. Ook in de glasnijverheid is de toestand onveranderd.

Voor menige andere nijverheden mag gezegd worden, dat de bestellingen stilaan flink toekomen.

De werkloosheid neemt eer af dan toe, wat voorzeker grotendeels te danken is aan het heremen van den seizoenarbeid, maar in zekere mate toch ook aan het heropleven van sommige andere grootnijverheden.

Het volsta ons, ten andere, even een blik te werpen op de door het « Arbeidsblad » aangegeven statistieken om te merken dat de toestand inderdaad stilaan verbetert.

Er zijn natuurlijk tal oorzaken die eene snelle heropleving van de nijverheid verhinderen. Zij zijn niet altijd van economische aard, maar heel dikwijls van politieke aard.

Zal b.v. een gebeurlijk welkukken van het vijfjaarplan in Rusland geen hinderpaal worden voor de verdere ontwikkeling der Europese nijverheid? Ook de politieke werf in Spanje kan groeten invloed uitoefenen op de economische verhoudingen en de onzekere politiek in Duitschland kan niets anders dan nadelig uitwerken op eene gezonde nijverheidsontwikkeling.

verplan niet van aard zijn om, in landen als Duitschland, een politieke ommekeer te brengen, de bewapeningszucht aldus meer te beperken en de groote aandacht van alle volkeren te doen gaan naar meer economische bedrijvigheid, welke de eerste stap is naar een hooger welvaartspeil, ook van het arbeidende volk.

In het kort kan dus gezegd, dat wij nog een tijdlang geduld moeten hebben. De toegebrachte wonden moeten genezen. De handel, de nijverheid, gansch het economisch kaderwerk is doodelijk ziek geweest, en wanneer de dokter de innerlijke kiem der ziekte gedood heeft, dan blijft het waar dat onze ziekte op een streng regime gesteld wordt en dat hij met alle voorzichtigheid zijne volledige genezing moet afwachten. Daarom, geene zottentijen, ook niet van politieke aard, of de ijkoorts komt en de zieke komde hervallen om niet meer op te staan.

Verbetering is op til, ook in eigen land. Alleen een beetje geduld is nog noodig.

Nieuwe wet op de Pensioenen

Zoals reeds vermeld, is vanaf 1 Juli II. de nieuwe wet op de pensioenen in voege getreden.

Het bedrag der zegels die moeten geplakt worden op de pensioenkaarten is merklijk verhoogd.

Wij raden onze lezers aan, volgend artikel te bowaren, daar wij er in aanduiden welke sommen in 't vervolg dienen betaald te worden.

Het bedrag der storting van den in dienstverband staande handarbeider wordt door den werkgever van zijn loon afgehouden.

Hierna de nieuwe wet:

Titel I. — Verplichte verzekeren.

HOOFDSTUK I. — Verzekeringsplichtigen.

Art. 1. — Zijn verplicht zich aan de bepalingen dezer wet te onderwerpen:

1) De in dienstverband staande handarbeiders van beide kanten, in België of in den vreemde werkzaam, in dienst van een werkgever en verbonden aan een in België gevestigde ondernemingszettel;

2) De buiten dienstverband staande handarbeiders, wier bedrijfsinkomen 18.000 fr. 's jaars niet overschrijdt.

Bij koninklijk besluit wordt bepaald onder welke voorwaarden de bij hun ouders werkzaam gestelde kinderen van de buiten dienstverband staande arbeiders aan de bepalingen van deze wet onderworpen zijn.

HOOFDSTUK II. — Verplichte storting van wege handarbeider en werkgever.

Afdeling I. — Bedrag der storting.

Art. 3. — Het bedrag der maandelijksche persoonlijke storting en dat van de werkgeversbijdrage worden, wat ieder van hen betreft, vastgesteld op den grondslag van het salaris dat aan den verzekerde wordt betaald bij de eerste betaling welke, in den loop van elke maand, overeenkomstig de hierna volgende barema's aan den belanghebbende wordt gedaan.

I. — Veertiendaagseh salaris.

Klassen	Som door den verzekerde onttrokken	Bedrag v. d. storting	Bedrag v. d. werkgeversbijdrage	Totaal
1	minder dan 100 fr.	2.50	2.50	5
2	100.01 tot 150 fr.	3.50	3.50	7
3	150.01 tot 200 fr.	5.00	5.00	10
4	200.01 tot 250 fr.	6.50	6.50	13
5	250.01 tot 300 fr.	8.00	8.00	16
6	300.01 tot 350 fr.	9.50	9.50	19
7	350.01 tot 400 fr.	11.00	11.00	22
8	meer dan 400 fr.	12.50	12.50	25

II. — Tiendaagseh salaris.

1	minder dan 70 fr.	2.50	2.50	5
2	70.01 tot 105 fr.	3.50	3.50	7
3	105.01 tot 140 fr.	5.00	5.00	10
4	140.01 tot 175 fr.	6.50	6.50	13
5	175.01 tot 210 fr.	8.00	8.00	16
6	210.01 tot 245 fr.	9.50	9.50	19
7	245.01 tot 280 fr.	11.00	11.00	22
8	meer dan 280 fr.	12.50	12.50	25

III. — Wekelijksch salaris.

1	minder dan 50 fr.	2.50	2.50	5
2	50.01 tot 75 fr.	3.50	3.50	7
3	75.01 tot 100 fr.	5.00	5.00	10
4	100.01 tot 125 fr.	6.50	6.50	13
5	125.01 tot 150 fr.	8.00	8.00	16
6	150.01 tot 175 fr.	9.50	9.50	19
7	175.01 tot 200 fr.	11.00	11.00	22
8	meer dan 200 fr.	12.50	12.50	25

HOOFDSTUK V. — Bestemming der storting.

Art. 18. — 1) De storting op rekening van een manlijken verzekeringsplichtige van minder dan 18 jaar, worden bestemd tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente, in te gaan op hetzelfde tijdstip en onder dezelfde voorwaarden als de rente, waarvan in benoedstaande IIa sprake.

2) De storting op rekening van een manlijken verzekeringsplichtige van meer dan 18 jaar worden bestemd:

a) Tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente te zijnen voordeele, die, naar de keuze van den verzekerde, ingaat op zijn verjaardag binnen zijn zestig- en vijf en zestigjarige leeftijd.

Om voor den leeftijd van 65 jaar de uitkeering zijner rente te bekomen, moet de verzekerde daartoe binnen een termijn van minstens twaalf maanden voor den leeftijd, gekozen om de rente te genieten, bij het verzekeringsorgaan een aanvraag indienen.

In dit geval wordt de rente die hij op vijf en zestigjarige leeftijd kon hebben

verkreven, overeenkomstig een bij koninklijk besluit goed te keuren maatstaf verminderd.

b) Tot het verzekeren van een weduwe-lijfrente ten bate van de echtgenote, mits zij in 't huwelijk is getreden voor het ingaan van de in bovenstaande a) voorszene rente.

Indien de echtgenote even oud is als de verzekeringsplichtige, wordt het bedrag harer rente bepaald naar onderstaande bedragen der lijfrente van den laatstgenoemde:

Ingeval de verzekeringsplichtige sterft.	
Voor 41 jaar	35 t. h.
Op 41 jaar	36
Op 42 jaar	37
Op 43 jaar	38
Op 44 jaar	39
Op 45 jaar	40
Op 46 jaar	41
Op 47 jaar	42
Op 48 jaar	43
Op 49 jaar	44
Op 50 jaar	45
Op 51 jaar	46
Op 52 jaar	47
Op 53 jaar	48
Op 54 jaar	49
Op 55 jaar en meer	50

Wanneer de verzekeringsplichtige en zijn echtgenote in leeftijd verschillen wordt bedoeld rentebedrag, overeenkomstig een door de regering goedgekeurde maatstaf gewijzigd.

Over belastingen en ouderdomspensioenen

In deze benarde crisistijden zitten vele menschen er erg tusschen.

Velen krijgen rekeningen voor bijkomende bedrijfsbelastingen, anderen ontvangende verzoeken tot betaling van bijvoeglijke rechten en boeten op aankoop van grond of huis; sommigen nog hoeven tal andere bijbelastingen te betalen.

En tusschen hen zijn er velen volledig of gedeeltelijk werkloos.

Het ware goed aan die menschen verlening van den termijn of gemak van betaling te geven.

Wogen met zekerheid meedeelen, dat volledige en gedeeltelijke werklozen bijkomende belastingen, welke zij voor de eene of andere zaak nog zouden verschuldigd zijn, met groot gemak, in maandelijksche storting, zullen kunnen betalen.

Zij hebben desbetreffend hun wensch uit te drukken aan den heer ontvanger.

De minister heeft zelfs laten weten dat, gelet op de omstandigheden, geen inresten wegen verwil zullen geind worden, indien de verschuldigde bijbelastingen niet 150 fr. overschrijden en indien de voorschotten regelmatig worden betaald.

Niet alleenlijk volledige of gedeeltelijke werklozen, doch ook andere belastingsschuldigen, voor wien de tijden ook lastig en moeilijk zijn, kunnen, voor wat de betaling hunner belastingen of bijbelastingen betreft — ten uitzonderlijken titel en als werkelijk hun toestand niet rooskleurig is — gemak van betaling bekomen.

Het behoort daartoe den heer ontvanger van belastingen eens deftig aan te spreken.

Enige woorden over de ouderdomspensioenen.

De provincie Antwerpen is bij de gelukkigste geweest. Zij immers was de provincie welke het allereerst in aanmerking kwam voor het onderzoek en de uitbetaling der nieuwe, verhoogde ouderdomspensioenen.

En in den loop der maand Juni zijn schier al de ouderlingen uit de provincie Antwerpen — zij tenminste, die vroeger pensioen trokken — aan het verhoogd pensioenbedrag uitbetaald.

Dus van de 320.000 personen, die op 1 Januari 1931 het ouderdomspensioen genoten, zijn de oudjes van die gewesten het eerst bediend geworden.

Nu volgen de ouderlingen uit de andere provincie — zo is men thans volop en met verbubbelen iever bezig met de provincie Brabant — en eer 't jaar voorbij is, zal de aanpassing der pensioenboekjes aan 't nieuwe bedrag voor allen, een afgedane zaak zijn.

't Is de tweede trimester van 1931 welke, alleen verhoogd, deze maand door de pensioengerechtigden is opgetrokken.

Rechtvaardigheidshalve hebben zij dus nog recht op het verschil van het pensioen, dat zij getrokken hebben in den eersten trimester en de verhooging, die van af 1 Januari 1931 heeft worden toegepast.

Dat zal ook wel eerstdaags uitbetaald worden of geregeld met den nieuwen titel of het nieuwe pensioenboekje, dat men op de Spaar- en Lijfrentkas aan 't gereed maken is en zeker binnen kort zal worden opgezonden.

Dus: met een beetje geduld, komt alles in orde.

Blijft de kwestie der ouderlingen van 65 jaar, die na 1 October 1930 hun aanvraag hebben ingediend.

Met het onderzoek dier aanvragen gaat men nu beginnen.

Nieuw. Deze hebben enkel voor een paar maanden de noodige onderrichtingen ontvangen hoe zij, ingevolge de nieuwe pensioenwet, de aanvragen moeten onderzoeken, opmaken en naar Brussel zenden.

Met dit werk — zoo vernemen we — zijn de heeren controleurs nu volop aan den arbeid. En de heer minister van Arbeid, Nijverheid en Sociale Voorzorg heeft gezegd dat die pensioenen zullen worden betaalbaar gesteld naar gelang hem de dossiers door de controleurs der belastingen zullen worden overgemaakt.

Zoo dunkt ons, dat ook deze personen niet al te lang nog zullen hoeven te wachten om voltooiing te krijgen.

BUITENLAND

CHINA.

« Een dag der properheid ». — DE MANDARIN GEEFT HET VOORBEELD. — De stad Pingnam in Kwangsi (Zuid-China) heeft onlangs een « dag der properheid » gevierd.

De mandarijn zelf opende de plechtigheid en veegde met groot ceremonieel de trap van het stadhuis aan. Daarna trok een optocht van schoolkinderen met veger en blik bewapend, door de stad. Sindsdien zien de straten er 100 pct. properder uit dan vroeger.

Trouwens, het moet gezegd, de zin voor reinheid neemt in China zeer toe. Onlangs toen een Italiaansch priester, na een afwezigheid van 24 jaar, in de stad Tschengchan terugkeerde zag hij, tot zijn groote verwondering, dat de eens primitieve stad een heel modern aanzien had gekregen en er overall proper uitzag.

— Nieuwe huwelijkswet. — Dr Wang Tehong-Hui, China's rechter in het internationaal gerechtshof te 's Gravesande, heeft een nieuwe huwelijkswet voor zijn land uitgewerkt, die voor de Chinese vrouw tal van verbeteringen bevat.

Vroeger had de vrouw in het geheel geen rechten en was onder alle omstandigheden levenslang aan haar man gebonden; de man echter kon zich naar believen van zijn vrouw scheiden. De oude wet kende zeven scheidingsgronden voor den man, die zoo waren opgesteld, dat de man er altijd gebruik van kon maken.

Een gerechtelijke beslissing was niet noodig: de man verklaarde eenvoudig aan zijn vrouw, dat hij niets meer met haar te maken wilde hebben.

Volgens de nieuwe wet moet de rechtbank tusschenbeide komen als de echtgenooten het over een scheiding niet eens kunnen worden. Men en vroeger hebben daarbij gelijke rechten; vroeger behield de man alleen de kinderen, thans worden zij toegewezen aan de onschuldige partij. De vrouw heeft thans ook het recht op eigen bezit: zij kan in gemeenschap van goederen dan wel op huwelijkse voorwaarden trouwen, heeft recht op een deel van het ouderlijk vermogen, terwijl zij vroeger in het geheel niet kon erven.

FRANKRIJK.

Hotellatten. — IMMER NIEUWE TRUKKEN. — In een tijdschrift voor hotelhouders verschen laatst een lijst van diefstal, in hotels gepleegd in Frankrijk, en waarvoor de hotelratten altijd nieuwe trukken uitvinden. We nemen er een paar uit.

— Een zeer mooi en zeer deftig uitzien-de heer verblijft in een hotel. Hij doet zich het beste opdenen, en wijnen en champagne worden niet gespaard. Zeker dat telefoonert hij naar het hotel, dat een loopjongen van een groot magazijn een pakje zal brengen. Hij vraagt aan den hotelier den prijs te betalen, 't is te zeggen, ongeveer 500 fr. Het gebeurt alzoo... Het pak wordt geleverd. De hotelhouder betaalt. De mooie heer onderzoekt 't gebrocht, vindt het niet naar zijn gading en draagt het terug naar het magazijn, waar hem 500 fr. terugbetaald. Den achtsten dag is de schoone heer gaan vliegen. Hij heeft recht dagen zeer goed gegeten, en op den koop toe, nog duizend frank verdiend.

— Een heerscher komt te Rijsel per auto aan. Hij treedt een hotel binnen en bestelt een bestem maaltijd. Zijne rekening beloopt 150 frank. Wanneer hij wil betalen schijnt hem eensklaps iets te binnen te schieten en hij roept uit: « Ach nu vergeet ik mijn chauffeur. Geef hem een flink etmaal. Terwijl hij eet ga ik en rijdje in de stad door. Ik ben binnen drie kwart uurs terug en zal dan alles inens betalen. De hotelhouder denkt dat er geen bedrog mee gemeoid is, daar de auto voor de deur blijft staan. Maar de auto is een gehuurd rijtuig en hoort den chauffeur toe. Beiden zijn dus bestolen!

— In een der voorsteden van Parijs komt eene zeer mooie dame in een hotel. Ze doet voornamelijk en ze zegt dat ze een kasteel beboud in het Zuiden. Ze heeft meiden noodig... Ze doet schitterende aanbiedingen aan de meiden van het hotel. Bijna allen geven zich aan om bij haar in dienst te treden. Madame wordt tot in de uiterste punten verzorgd. Ze krijgt natuurlijk de beste stukjes. Daar de schilders in haar overgroot kasteel bezig zijn blijft ze lang, want ze kan de verlichting niet verdragen. Zekerden morgen is ze weg. De baas zendt eene overgroot rekening naar haar kasteel. De brief komt terug. Dit kasteel be-

staat niet. Die mooie dame was eene behendige bedriegster.

— Zonderlinge aankondiging te Parijs. — Het betreft een gemeubeld appartement, met « gegarnieerd » kelder, gelegen 44, Avenue Bosquet, te Parijs. Men moet zich wenden tot den Prefekt van het Seine-departement, en de kandidaten-huurders moeten minst drie minderjarige kinderen hebben. Deze zonderlinge aankondiging is het gevolg van een legaat aan de stad Parijs gedaan door M. Theophile Garat, met de volgende voorwaarden: Het appartement mag nooit verkocht worden: de stad zal er kosteloos en tijdelijk een verdienstelijk en deftig huishouden, dat zonder woons is of een krot beboud, verblijf verschaft; het huishouden moet minst drie minderjarige kinderen tellen, aan wie de betrekkelijk gezonde lucht van het park voordeelig zal zijn.

M. Renard, Prefekt van het Seine-departement, vroeg zich af wat last het legaat hem zou berokkenen, en welk groot getal aanvragen er wel niet zouden komen. Ook oordeelde hij het niet gemakkelijc een keus tusschen het mogelijk overgroot getal aanvragers te doen. Eindelijk werd het legaat « kandidaten » er zich zullen aanbieden.

ITALIE.

De koning van Italië loopt een proces-verbaal op. — Op een der belangrijkste kruispunten van Genua bemerkte een politieagent, gelast met de verkeersregeling, dat een auto eene verboden richting insloeg. Hij kwam naderbij en deed het voertuig stoppen. Toen hij zijn notaboekje uithaalde om proces-verbaal op te maken, stelde hij tot zijne groote verbazing vast dat de persoon die in den auto zat, niemand anders was dan de koning, vergezeld van de koningin. De agent stond als aan den grond genaerd. Deze ontsteldens ziende, beval de koning aan den agent, het proces-verbaal op te maken, wat dan ook gedaan werd.

RUSLAND.

In den zoeten inval. — Rusland is tegenwoordig het land waar het geluk met schoppen geschapt wordt. De werklieden vooral hebben maar den mond open te zetten en de vogels vallen er gebraden in.

Het land van belofte dat van melk en honig overloep is er niet bij te verrekken. Het leven is er zoo aangenaam, zoo heerlijk dat onze communisten er niet over uitgepraat zijn.

Gij gloeft het niet? — Welnu, ziehier in Belgische franks den prijs van enige eetwaren:

Maar 13 fr. voor een pond wit brood en slechts 21.95 fr. voor een pond boter en 1.80 fr. voor een pond suiker.

Voor een pond thee betaald men 62.25 fr. en 50 fr. voor een pond chokolade. Een pond margarine is goedkoop: 11 fr.; een signette kost maar 0.25 fr. Men hoeft slechts 9 fr. op zak te hebben om zijn haar te laten snijden. En is er een vrouwken dat zich wil laten frisereen, dan betaald ze het bagatelkeken van 36 fr. De man mag zich zelf scheren, maar laat hij zich scheren dan is hij geschoren voor 3.50 fr.

In het rijk van den zoeten inval kost een kiekken 108 fr. en een eend krijgt men voor 126 fr. Eene vrouw kan een eenvoudige kleedje bekomen mits 1835 fr. af te toppen.

Niet vergeten dat het Russisch pond 400 gram doet.

Gij zult vragen: waarom gaan onze bewonderaars van Rusland wier mond door de Sovjets opgehouden wordt in 't rood paradijs niet wonen?

Wel omdat ze nog geen goesting hebben om hun buik toe te riemen. Hier leven ze als prinsen met het Russisch geld en zijer de vrouwen te verzaan van armoede en ginder. Met de Russische slaven hebben ze geen medelijden, het zijn toch maar werkmenschen en die hebben zooveel niet noodig als een Jacquemotte.

Rusland, het land van den zoeten inval.

— Het beheer der Sovjet-bedrijven. — Voor een vergadering van nijverheidsleiders heeft Stalin een belangrijke rede uitgesproken, waarin volledig werd uiteengezet, de methode waarmee de Sovjetbedrijven tot nu toe werden beheerd. Deze wijzigingen werden noodig gemaakt door den weinig bevredigenden toestand van sommige bedrijfstakken en door de moeilijkheden die sommige leiders niet hebben voorzien.

Stalin achtte het noodig dat het arbeidskontingent voor de nijverheid een groter stabiliteit krijge.

Om de arbeiders in de bedrijven te binden moet de bevoorraling en woonglegenheid worden verbeterd.

Stalin bewees dat de techniekiers uit de bourgeoisie spruiten en zij vooral aan sabotage doen. Spreker doet verder uitkomen dat de verbeteringen die Rusland aan zijn industrie en zijn landbouw heeft gebracht verwozenlijk werden met zuiver Russische middelen. Hij achtte het onontbeerlijk dat de kostprijs werd verlaagd.

Om deze nieuwe beginselen te verwezenlijken wordt spreker het noodig dat er niet langer trust zouden bestaan van 100 tot 200 bedrijven en dat de ondernemingen kollektief zouden worden beheerd.

De Duitse pers die commentaar geeft bij deze rede, meent dat de Russische methoden langzamerhand de kapitalistische methoden vadersen.

AMERIKA.

Communisten-bestrijding. — Er heeft zich een komitee gevormd van een honderdtal voornaamste Amerikaanse persoonlijkheden, ter bestrijding van het communisme door middel van commercieelen boycot en tegen-propaganda.

Het komitee, waarin o.a. zitting hebben de onder-voorzitter van de Amerikaanse arbeidersfederatie en Gerard, ex-generaal te Berlijn, heeft een lijst van 600 aanhangers gepubliceerd, o.w. Elihu Root en verzet zich tegen erkenning van de sovjets, voordat deze schadeoosstelling hebben betaald aan de Amerikanen, die verliezen hebben geleden door de inbeslagname van hun bezit, enz.

Soortgelijke comiteuten zullen in Frankrijk, Groot-Brittannië, België, Duitschland, Italië, Canada en op den Balkan worden gevormd.

— In de Amerikaanse kindergevangnissen. — Een paar dagen geleden werd door president Hoover het verslag bekend gemaakt van Dr Miriam van Waters, over den toestand in de Amerikaanse kindergevangnissen. Daaruit blijkt, dat de jonge veroordeelden onderworpen worden aan een gruwelijke levensregel, en naar in het verslag is uitgedrukt, worden daar straffen toegepast « te vreeselijk om te beschrijven ».

Voor de eene onafgebroken samen werken gedurende meer dan vier uren in het diepste stilzwigen, en voor de andere tijdelijke afzondering in pikdonkere cellen, is daar het bestaan van jongens onder de 18 jaar. Voor lichte misdrijven worden ze gezeeseld, beroofd van voedsel tot ze ineenzakken, onderworpen aan de verschrikkelijke waterproef, met als in de middeleeuwen. Een jongen dien men gestraft had met opsluiting in een kleine cel, stierf van uitputting na een zeer korten tijd.

Dit verslag werd uitgebracht uit naam van een bijzondere commissie aangesteld door president Hoover, die in den jongsten tijd talrijke klachten en klaagbrieven had ontvangen en daarom een onderzoek liet instellen